

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci **J. P. a spol.**, pre účastníctvo na trestnom čine vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. zák. v znení účinnom do 31. júla 2001, na neverejnom zasadnutí 31. júla 2012 v Bratislave, o návrhu obvineného M. Z. na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 ods. 1 Tr. por., takto

r o z h o d o l :

Trestná vec obvineného M. Z. vedená na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 5 Ntok 1/2012, sa tomuto súdu **n e o d n í m a**.

O d ô v o d n e n i e

M. Z. podal návrh na povolenie obnovy konania vo svojej právoplatne skončenej trestnej veci Krajskému súdu v Trnave, ktorý v nej konal v prvom stupni pod sp. zn. 1T/13/2002, a to podaním doručeným tomuto súdu 13. februára 2012 a ďalšími podaniami svoj návrh doplnil.

Návrhy na vylúčenie všetkých sudcov Krajského súdu v Trnave a na odňatie konania o povolení obnovy konania vo veci 1T/13/2002 adresoval uvedenému súdu podaniami, ktoré mu boli doručené 3.apríla 2012, 10. apríla 2012 a 12. apríla 2012. Konanie o návrhu na povolenie obnovy konania sa na Krajskom súde v Trnave vedie pod sp.zn. 5 Ntok 1/2012.

Podania obvineného (odsúdeného) obsahujú vo väčšine svojho znenia tie skutočnosti, ktoré majú podmieniť obnovu konania v jeho skôr označenej právoplatne skončenej veci, a ktoré paralelne uvádza vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania a v jeho dodatkoch.

Vo vzťahu k sudcom Krajského súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) namieta okolnosť, že v pôvodnom konaní tolerovali svojvôľu, ku ktorej došlo zo strany vyšetrovateľa K., ktorý vo veci vôbec nemal byť činný, čo však zrejme bolo súdu zatajené prostredníctvom nezaloženia príslušného rozhodnutia o odňatí veci pôvodnému vyšetrovateľovi do vyšetrovacieho spisu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) príslušný na rozhodnutie o odňatí a prikázaní veci podľa § 23 ods. 1 Tr. por. ako najbližší spoločne nadriadený súd Krajského súdu v Trnave a iného krajského súdu zistil, že v návrhu obvineného uvedená okolnosť nie je dôvodom na vylúčenie sudcu (sudcov) podľa § 31 ods. 1 Tr. por., čo podmieňuje aj negatívne rozhodnutie o podanom návrhu.

Pri rozhodovaní o delegácii z dôvodu vylúčenia všetkých sudcov dotknutého súdu neriešil najvyšší súd otázku splnenia podmienok obnovy konania (§ 394 ods. 1 Tr. por.), nakoľko riešiť túto otázku je úlohou súdu príslušného podľa § 397 ods. 2 Tr. por. Z tohto ustanovenia vyplýva, že rozhoduje iný senát súdu, ktorý vo veci rozhodoval v prvom stupni.

Samotná chyba postupu v pôvodnom konaní (ak by ku nej naozaj došlo) nie je dôvodom na pozitívny záver o zaujatosti sudcu. Také chyby sa reparaujú použitím riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov (ako to vyplýva aj z ustanovenia § 32 ods. 6 Tr. por.), a na tvrdenej chybe konania (podmienenej okolnosťou súdu skôr neznámou) je aj založený návrh obvineného na obnovu právoplatne skončeného konania. V prípade rozhodovania o obnove konania však zákonný mechanizmus určenia príslušnosti súdu a v jeho rámci senátu, resp. samosudcu (§ 397 ods. 2 Tr. por.) vylučuje aj prípadnú neochotu obnoviť konanie už právoplatne skončené vlastným rozhodnutím, a to aj pri rozhodovaní súdu v prvom stupni (ako už bolo uvedené, rozhoduje vždy iný senát, resp. samosudca).

Pokiaľ ide o iných než pôvodne konajúcich sudcov, sudcovia krajského súdu sa zhodne vyjadrili, že nie sú (necítia sa byť) vo veci zaujatí a ani z iných zákonných dôvodov nie sú z rozhodovania vylúčení, vrátane členov senátu, ktorému bola vec obnovy konania pridelená (okrem dlhodobu práceneschopného JUDr. E. J.).

V súhrne týchto okolností, nie je dôvod na navrhovanú delegáciu v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. Najvyšší súd nezistil dôležité dôvody na také rozhodnutie ani z titulu nutnosti (vylúčenie všetkých sudcov dotknutého súdu), ani z dôvodu vhodnosti (iné dôležité dôvody).

Je ešte potrebné dodať, že návrh na vylúčenie všetkých sudcov súdu a zároveň na odňatie a prikázanie veci je potrebné v súhrne jeho obsahu chápať ako návrh na delegáciu podľa § 23 ods. 1 Tr. por. (ako už bolo uvedené, v tomto prípade z dôvodu nutnosti vec odňať a prikázať inému súdu toho istého druhu a stupňa).

Tomuto návrhu najvyšší súd nevyhovел a vec krajskému súdu neodňal.

Tým sa stáva aktuálnou najvyššiemu súdu doposiaľ nepredložená sťažnosť M. Z. pre nečinnosť krajského súdu podľa § 55 ods. 3 Tr. por., ktorá bola tomuto súdu doručená 21. mája 2012 (doplnenia sťažnosti sa nachádzajú na č.l. 64 spisu a v novom podaní, doručenom najvyššiemu súdu v priebehu konania o odňatí a prikázaní veci). Ak by totiž nadriadený súd už skôr podanému návrhu na delegáciu (doručený krajskému súdu 3. apríla 2012) vyhovel a vec prikázal inému súdu, nemohol by potom pôvodne konajúcemu súdu určiť lehotu na vykonanie úkonu podľa § 55 ods. 5 písm. b/ Tr. por. Rovnako tak by krajský súd namiesto predloženia veci nadriadenému súdu nemohol na sťažnosť reagovať vykonaním úkonu v zmysle § 55 ods. 4 Tr. por.

Bude potrebné zo strany krajského súdu v nadväznosti na podanie dotknutej sťažnosti bezodkladne postupovať podľa zákona.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 31. júla 2012

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Libor Duľa

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková